

תת"ע 4639/06/18 - מדינת ישראל נגד פנינה שטרנפין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4639-06-18 מדינת ישראל נ' שטרנפין
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

המאשימה	מדינת ישראל	בעניין:
הנאשמת	נגד פנינה שטרנפין	

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשמת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו, ביום 4.12.17 סמוך לשעה 16:35, שעה שנהגה את רכבה בכביש 20 לכיוון צפון, נהגה ברכב ולא צייתה לתמרור 815 שסומן על פני הכביש, בכך שעברה על השטח המסומן, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבלה הנאשמת הודעת תשלום קנס אולם בחרה שלא לשלם את הקנס וביקשה כי עניינה יובא בפני שופט כיוון שכפרה במיוחס לה.

ביום 12.6.18 מסרה הנאשמת כפירה מפורטת. לדבריה עצרה בכוונה את רכבה, לאחר שהבחינה בשוטר וזאת "כדי לקבל סיוע מהשוטר ואני אפילו סימנתי לו שאני צריכה עזרה וכשהוא ניגש אליי הוא לא הסכים להקשיב לי". (ע' 5 לפרוטוקול ש' 16-17)

אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשמת נהגה על שטח הפרדה.

גדר המחלוקת בין הצדדים : לטענת המאשימה הנאשמת חצתה את שטח ההפרדה בעוד הנאשמת טוענת כי היא עצרה בכוונה על שטח ההפרדה על מנת לקבל סיוע מהשוטר שעמד על שטח ההפרדה.

מטעם התביעה העיד השוטר והוגש דו"ח שנערך על ידו ת/1.

השוטר העיד כי הנאשמת חצתה את שטח ההפרדה ולא עמדה על שטח ההפרדה. השוטר הפנה לנסיבות וציין "אם לא רשום משמע לא קרה" עוד הפנה לתגובת הנאשמת אשר אמרה שהתבלבלה.

השוטר ברוב הגינותו העיד כי אינו זוכר אם שוחח עם הנאשמת או לא אולם ציין את תגובתה הראשונית בדו"ח. עוד ציין שמטעמי בטיחות לא אישר לנאשמת לרדת מהרכב. השוטר השיב לטענת הנאשמת וציין כי עבודות הרכבת הקלה מתבצעות ברחוב ז'בוטינסקי ולא באיילון ולו הייתה עוצרת לידו להתייעצות היה שמח לספק לה את המידע "אבל זה לא המקרה". (ע' 5 לפרוטוקול ש' 13)

הנאשמת העידה מנגד כי הייתה בדרכה מראשון לציון לכיוון רמת גן. מאחר שתוכנת וויז לא פעלה וקיימות עבודות בכביש, עצרה על אי התנועה והבהבה לשוטר בו הבחינה מאחר ורצתה להתייעץ איתו. לטענתה "הטעות שעשיתי זה שעצרתי כדי לשאול מה לעשות כי לא היה לי וויז" (ע' 7 לפרוטוקול ש' 27-28)

נתתי דעתי לעדויות הצדדים ואני סבורה כי מדובר באי הבנה בין הצדדים.

אני מאמינה לשוטר שסבר שכוונת הנאשמת הייתה לחצות את שטח ההפרדה יחד עם זאת אני גם מאמינה לנאשמת כי הסיבה לכך שעצרה על שטח ההפרדה הייתה בשל מצוקה. הנאשמת הייתה צריכה להגיע לרמת גן אל בתה. ברחוב ז'בוטינסקי ברמת גן מתקיימות עבודות רכבת קלה. מאחר ולא יכלה להשתמש בתוכנת וויז עצרה את רכבה כדי להתייעץ עם השוטר כדי להמשיך בדרכה.

למעלה מן הדרוש, יצוין כי בהתאם לאמור בת/1 הרי צוין בנסיבות כי הרכב של הנאשמת "מגיע מצדו הימני של ה815 המסומן על הכביש וחצה אותו משמאל לימין תוך שהוא עולה על השטח המסומן ומסיימת חצייתו בצדו הימני בנתיבים של היציאה למחלף. סימנתי לנ"ל לעצור והיא נעצרה במקום בו עמדתי".

השוטר ציין בנסיבות כי הוא "עמד סטטי על 815". אם לשיטתו הנאשמת חלפה עם רכבה על שטח הפרדה וסיימה חצייתו בצדו הימני בנתיבים של היציאה למחלף הרי שבשלב זה כבר הייתה בנתיב הימני - כיצד עצר אותה על שטח ההפרדה? האם לאחר שחצתה את שטח ההפרדה והייתה בנתיב הימני - התבקשה ע"י השוטר לשוב חזרה אל שטח ההפרדה? דברים אלו אף לא עולים מעדותו בבית המשפט.

סוף דבר אני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

המזכירות תודיע ותשלח העתק ההחלטה לצדדים.

הדין הקבוע ליום 4.12.18 מבוטל.

ניתנה היום, ז' כסלו תשע"ט, 15 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים

